

GDY HABAKUK POZNAŁ PANA, TO JEGO SERCE BYŁO PEŁNE ZACHWYTU

Księga Habakuka, to historia człowieka, który ciągle zadawał pytania, od wątpliwości do pewności. Habakuk zaczyna od ciągłych wątpliwości: „*O Panie, jak długo mam płakać, zanim mnie wysłuchasz? Na próżno wołam o pomoc, bo nikt nie przychodzi mnie wybawić*” (Hab 1:2), a kończy na całkowitej pewności. „*Będę się radował w Panu, Bogu mojego zbawienia. Wszechmogący Pan uczyni moje nogi jak nogi łani (org. kozicy górskiej), i sprawi, że będę biegał po górach*” (Hab 3:18-19).

Gdy Habakuk zobaczył Bożą chwałę, to jego serce wypełniła bojaźń: „*Pan jest w swoim świętym przybytku. Umilknij przed nim, cała ziemo!*” (Hab 2:20). Jego wątpliwości zakończyły się triumfem wiary. Wtedy mówi: „*Panie, milczę przed Twoim majestatem. Nie mam więcej pytań*”. Gdy Hiob dostrzegł Bożą chwałę, to też powiedział: „*Jestem nędznym człowiekiem, cóż ci odpowiem? Swoją rękę kładę na ustach. Raz mówiłem i już więcej nie będę; następnym razem nic nie powiem*” (Hi 40:4-5). „*Dotąd tylko moje ucho słyszało o tobie, lecz teraz ujrzało Cię moje oko, dlatego kajam się w prochu i popiele*” (Hi 42:5-6). Gdy poznał Pana, to nie miał więcej pytań.

Bóg nie odpowie na twoje 1000 pytań, bo wtedy będziesz miał 1000 kolejnych pytań! Bożą odpowiedzią (podobnie jak w przypadku Hioba i Habakuka) jest możliwość poznania Pana. Pan przebywa w swojej świętej świątyni. Jeśli o tym wiesz, to będziesz milczeć przed Jego majestatem i nie będziesz zadawać pytań!

Gdy Habakuk poznał Boga, wtedy zaowocowało to zwycięskim życiem w wierze, skoncentrowanym wyłącznie na Bogu. Wcześniej Habakuk myślał, że Bóg nic nie robi, aby ukarać złych ludzi, a teraz się modli, aby Bóg był miłosierny w swoim gniewie (Hab 3:2). Ten, który wcześniej myślał, że Bóg opuścił swój lud, teraz jest zdumiony tym, co czyni Pan i śpiewa pieśni na Bożą chwałę, mówiąc: „*Jego majestat okrywa niebiosa, ziemia jest pełna jego chwały. On jest cudownym Bogiem, kiedy patrzy, drżą narody. Wyruszasz wraz ze swoim pomazańcem, aby wybawić swój lud; zraniłeś głowę domu niegodziwców, odkrywając ich fundament. W gniewie deptałeś ziemię, w zapalczywości młóciłeś pogan*” (Hab 3:2-14).

Teraz Habakuk nie zwraca już uwagi na Babilończyków, bo teraz widzi chwałę wielkiego Boga. Ludzie o czystych sercach widzą Boga wszędzie i przez cały czas (Mt 5:8). Dotychczas problem polegał na tym, że Habakuk wszędzie widział bezbożne postępowanie Babilończyków. Teraz rozumie, że Bóg ma nad wszystkim kontrolę. „*Zranioną głowę domu niegodziwców*” można odnieść do szatana, którego Jezus pokonał na krzyżu. Gdy Habakuk zobaczył wielkość Boga i Jego chwałę, to poznał odpowiedź na wszystkie swoje pytania. Gdy Habakuk drżał ze strachu, to usłyszał, że „*w dniu utrapienia ma spokojnie czekać, aż Bóg nadciągnie na ten lud i zgładzi ich prześladowców*” (Hab 3:16).

Więc jeśli masz jakieś obawy lub wątpliwości, to mów o tym Bogu, a nie człowiekowi. Ostatnie słowo, jakie Bóg wypowiada do Habakuka i które wypowiada do nas, brzmi: „Czekaj!”. Gdy Habakuk posłuchał Boga i postanowił czekać, to jego skarga zamieniła się w pieśń pochwalną. Tak będzie również w naszym przypadku, bo najtrudniejsze ze wszystkiego jest czekanie.

Ta cudowna pieśń Habakuka jest jedną z najpiękniejszych pieśni wiary w Starym Testamencie. Habakuk śpiewa tutaj jak człowiek Nowego Przymierza: „*Choćby drzewo figowe nie zakwitło i nie było plonu w winnicach, choćby zawiodło drzewo oliwne i pola nie urodziły żywności, a trzoda zniknęła z owczarni i nie było bydła w oborach, to Ja będę się radował w PANU, rozraduję się w Bogu mojego zbawienia*”(Hab 3:17-18). Podobnie jak w przypadku Hioba, jego sprawy mogły nie iść po jego myśli i mógł stracić wszystko, ale nadal się radował, ponieważ jego radość nie wynikała z posiadania ziemskich rzeczy, lecz ze znajomości Pana. Nawet jeśli zawiedzie wszystko, co nas otacza, to nadal radujemy się w Bogu naszego zbawienia. Pieśń chwały jest zewnętrznym wyrazem triumfu wewnętrznej wiary. „*Uwierzyli Jego słowaom i śpiewali na Jego chwałę*” (Ps 106:12). Dalej Habakuk mówi: „*Moją siłą jest Wszechmogący Pan. To On prowadzi mnie przez góry i sprawia, że moje nogi są szybkie jak nogi łani (tł. org. kozicy górskiej)*” (Hab 3:19).

Prorok, który na początku miał tak wiele wątpliwości i obaw, teraz mówi, że Pan przeprowadzi go bezpiecznie przez każdą górę wątpliwości i sprawi, że będzie się tam czuł pewnie jak kozica, która nie traci równowagi nawet na ścianach skalnych. Na końcu Habakuk dodaje ciekawą adnotację: „*Dla przewodnika chóru; modlitwie mają towarzyszyć instrumenty strunowe*” (Ha 3:19). Habakuk mówi tutaj: „Mimo, że wszystko jest stracone, to nie śpiewajcie tej pieśni jak hymnu żałobnego! Ona ma mieć radosny charakter i ma być śpiewana z użyciem wielu instrumentów! Musimy się uczyć chwalić Pana całym sercem. Nigdy nie śpiewaj hymnów na Bożą chwałę w ponury i monotony sposób. Jahwe siedzi jest na tronie, a Jezus jest zwycięzcą, bez względu na to, co się aktualnie dzieje na świecie. Dlatego używajmy naszych głosów i wszelkich instrumentów, które dał nam Bóg, aby Go chwalić i wywyższać Jego Imię. Amen.

Zac Poonen

Habakkuk Saw the Lord and His Heart Was Full of Praise / 10.05.2020